

Steven Saylor: A holtak méltósága

2013 december 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

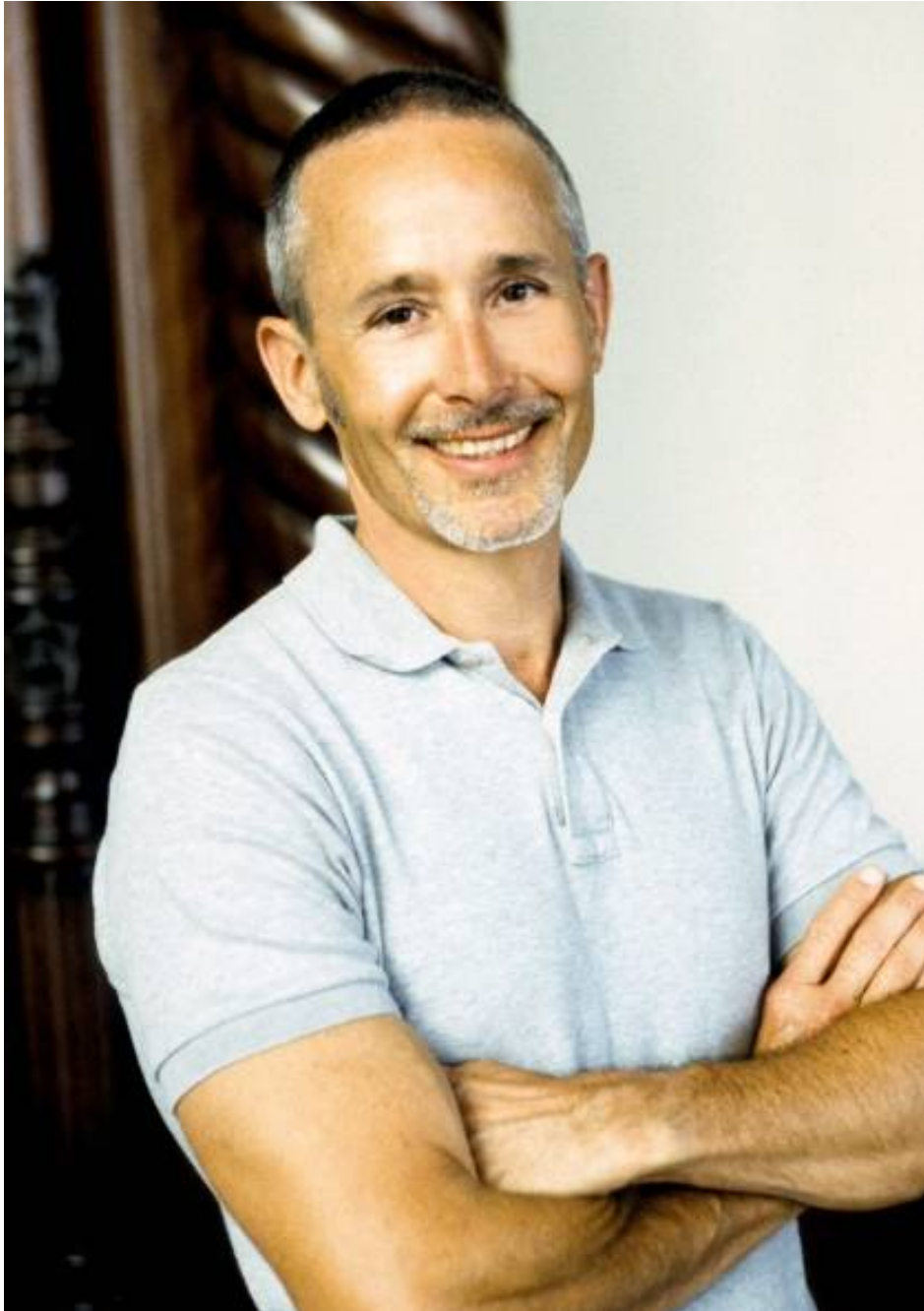
Még nincs értékelve

Mérték

Steven Saylor frissen megjelent könyvé?l, A holtak méltóságáról írni egyszerre nagyon hálás feladat és nagyon hálátlan is.

Jó dolog, mert öröm olyan kötetet ajánlani mások figyelmébe, ami tetszett, amit jó olvasni, és amely már

monumentális méreteivel is kiemelkedik a karácsony-közeli könyvdömpingből. Viszont nagyon hálátlan is: ez a regény ugyanis úgy végig van gondolva minden rejtelmességével, titokzatos adatmorzsájával, váltakozó idősíkokban játszódó fejezetsorával és kellemesen olvasható hosszúmondataival – hogy borzasztóan vigyázni kell, nehogy véletlenségből elárulják a történetet és a benne váltakozó hangulatokról valami kulcsfontosságút. Ugyanis csak akkor élvezheti mindenki annyira a regényt, ahogy én tettem, ha semmi mást nem tud róla, mint ami a fülszövegből is kiderül.

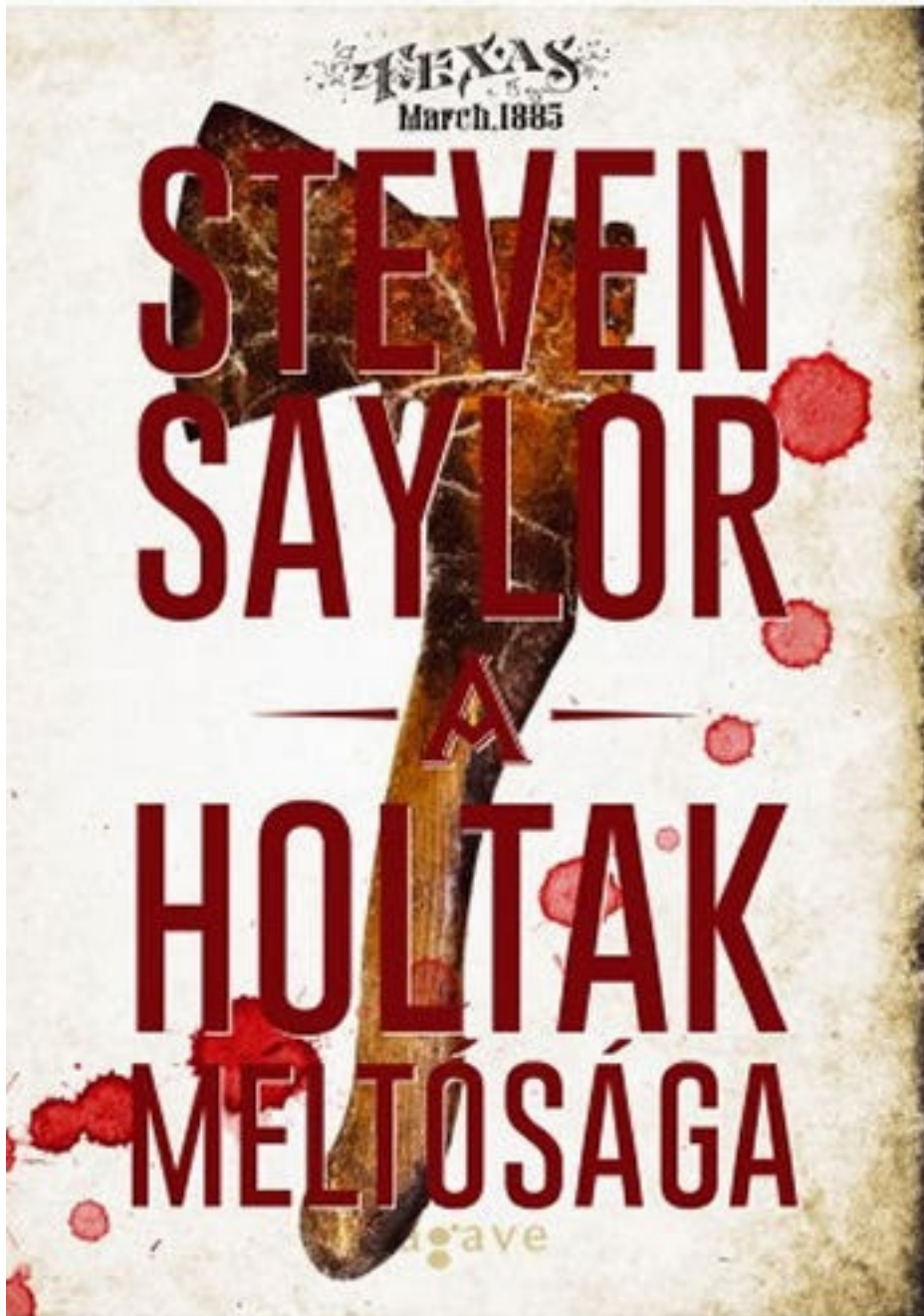

Sőt: óvatos figyelmeztetés a kiadó szerkesztői számára, hogy már megint egy mondattal többet fecsegett el a könyv ajánlószövege, mint kellett volna (Maigret-k és más krimikönyvek esetében is nem egyszer elfordult már ilyen). Sebaj, végül is azt tényleg nem árt tudni, hogy ez az eredetileg az ezredfordulón megjelent könyv a *Gordianus*-sorozattal és Róma-regényeivel híressé vált Saylor rendhagyó kirándulása a 19. századba. S mindjárt elképesztően nehéz fába vágta a fejszéjét, háromszorosan is.

Egyrészt egy valóban megtörtént, de soha meg nem oldódott bűnténysorozathoz talált ki megoldást: a texasi „cselédirtó”, amely a legkevésbé sem csak szolgálólányok életét oltotta ki, szinte csak a Hasfelmetsző Jackéhez hasonló brutalitással végzett áldozataival. Ahogyan már Edgar Allan Poe zseniális Dupinje is megpróbálkozott egy valószínű bűntény titkának megfejtésével a *Marie Roget titokzatos eltűnése* című novellában, úgy kötetünk nyomozója is olyasmire derít fényt, ami – talán – tényleg így is történhetett (volna). Ám míg Poe figurája az író saját

jelenében kutatott, Saylor könyve egyúttal a történelmi detektívregény kedvelőinek is igazi csemegét nyújt: ez a könyv második különlegessége. A harmadik pedig épp a történelmi nyomozó személye. A szerző ugyanis nemcsak valóságon alapuló történelmi krimi, hanem egyúttal irodalmi detektívtörténetet is írt. Így nemcsak Caleb Carr (*A halál angyala*), de Jed Rubenfeld (*Akar beszélni róla?*) és Matthew Pearl (*Poe árnya*) rajongói is örülhetnek: Saylor ugyanis zseniálisan eleveníti meg egy érzelmes, rejtelmes és tragédiákat rejtő nyomozás erejéig a furcsa és sajátos életpályát befutott titokzatos író, William Sydney Portert, vagyis O. Henryt.

A történet egyszerre játszódik két időszakban: megismerkedhetünk a különc és megkeseredett, de nagy íróval 1906-ban, New Yorkban, majd lélekben és időben is visszautazhatunk vele 1885-be, amikor még fiatal, kackiás bajszos és bizonytalan tekintetű fiatalember volt a texasi Austinban.

Hogy mi mindenre jön rá magáról és másokról, s mi minden derül ki ezen az utazáson szerelemről, becsületről, rasszizmusról, lélektanról, nyomorról és örületről, jobb, ha a regény titka marad. Aki azonban belevág a több mint hatszáz oldalas nagy kalandba, csodálkozni fog: a *Roma Sub Rosa*-sorozatban mindig lassú menetű, aprólékos, cizellált és a legkisebb mozaikkockákra is koncentráló prózát író Saylornak ez a könyve hihetetlen tempóban olvastatja magát. Csupa érzelm, csupa hangulat, csupa izgalom. Feltétlenül ajánlom, még azoknak is, akiket a történelem nem különösebben érdekel. Ez valami más: ez *A holtak méltósága*.

A cikk az Ekultura.hu-n: [Steven Saylor: A holtak méltósága](#)

Megrendelhet?:

<http://www.agavebolt.com/838-a-holtak-meltosaga.html>

A kötetet köszönjük az [Agave kiadónak!](#)

Flag - Könyv - www.flagmagazin.hu

Ajánló